

SCHAMINÉE <<

Zeven miljard

Mij duizelt het al gauw bij grote getallen. Begin deze maand passeerde het aantal inwoners op onze planeet de zeven miljard. Is dat veel, te veel? Zo'n getal krijgt voor mij pas betekenis als ik het verbeeld. Al deze mensen hand in hand overspannen vijftien maal de afstand tussen aarde en maan, heen en terug wel te verstaan. Veel! Als we iedereen een vierkante meter gunnen, dan is alles bij elkaar minder dan een kwart van Nederland gevuld. Niet zo veel!

In 1972 publiceerde de Club van Rome zijn bekende rapport *Grenzen aan de groei*, dat de wereld een doemscenario voorhield met overbevolking als een van de kwalijke hoofdrolspelers. Zijn we, inmiddels veertig jaar later, die zorgen voorbij? Het tegendeel lijkt het geval: consumptiegroei, toenemende vergrijzing en de kans op onverwachte calamiteiten hebben de onrust verder vergroot. Op een universiteit die zich bezighoudt met belangrijke vraagstukken als ruimtegebruik, voedselproductie, klimaatverandering en biodiversiteit zou het probleem van de bevolkingsgroei volgens mij hoog op de agenda moeten staan.

Misschien speelt nog iets anders bij het bezorgd zijn over de toekomst van onze dichtbevolkte planeet een rol: het menselijk onvermogen. Zijn wij wel in staat de eenzijdige hang naar geldelijk gewin te weerstaan, welke lessen zijn geleerd uit het verre of minder verre verleden? Het doel heiligt de middelen, verklaarde de Italiaanse staatsgeleerde Machiavelli in 1513 en alle macht corrumpeert hield de Franse filosoof Montesquieu ons twee eeuwen later voor. Als dat inderdaad het geval is, zit het misschien meer tussen de oren dan tussen de benen. **📍 Joop Schaminée**